

מ"ת 54682/01/14 - רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נגד אפרים גרינברג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 נובמבר 2015

מ"ת 54682-01-14 רשות
המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז
ותיקים מיוחדים נ' גרינברג
בפני כב' השופטת נעה תבור

רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים
מיוחדים

המבקשת

אפרים גרינברג

נגד
המשיב

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד מירי בינהרדית

ב"כ המשיב עו"ד ברקאי ועו"ד שמיר

המשיב התייצב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

למשיב מיוחסות עבירות לפי חוק מס ערך מוסף ופקודת מס הכנסה וכמו כן עבירות זיוף. הנסיבות נסקרו בהרחבה בשורה ארכה של החלטות קודמות.

בחודש מאי 2015 שוחרר המשיב בתנאים מגבילים לאחר 16 חודשי מעצר מאחורי סורג ובריח.

עתה, מונחת בפני בקשה לעיון חוזר. מדובר בבקשה שנייה מאז שחרורו של המשיב.

הסנגור עותר לביטול התנאים המגבילים בשל כרסום בעוצמת הראיות וכן בשל נסיבותיו של המשיב וכן חלוף הזמן.

בבקשה לעיון חוזר מפנה בא כוח המשיב לפסילת ראיות בשל חיפוש בלתי חוקי, לעדותו של העד השותף. בדיון הוסיף

עמוד 1

הסנגור גם התייחסותו לעדותו של עד התביעה מיום 28/7/15.

ההחלטה בעניין פסילת ראיות ניתנה במרץ 2015 ועדותו של העד המשותף נשמע ביום 14/7/15 ועדותו של עד התביעה הנוסף נשמע ביום 28/7/15. מתברר כי כל הנתונים המפורטים לעיל התרחשו כבר לפני שנשמעה הבקשה הקודמת לעיון חוזר בתאריך 10/8/15.

באותו דיון הקל בית המשפט (כב' השופטת נאור) בתנאי השיפור כך שניתנו למשיב 3 שעות התאווירות מדי יום ביומו. כאמור לעיל הנסיבות לא השתנו מאותה החלטה. התשתית הראייתית היתה ידועה בעת הדיון הקודם.

למעלה מהצורך אציין כי פסילת הראיות התייחסה לשני אישומים מתוך כתב אישום האוחז שורה ארוכה נוספת של אישומים קודמים.

הודעותיו של השותף בהן הפליל את המשיב הוגשו לפי סעיף 10א לפקודת הראיות. קביעת משקלן של הודעות אלו והעדפה בינן ובין עדותו של העד בבית המשפט היא מלאכתו של המותב השומע את התיק העיקרי. עצם העובדה שמדובר בעד עויין אינה שומטת את הקרקע הראייתית בעוצמה שמחייבת שחרורו של המשיב. ענייני בחלק הרלבנטי המתייחס לעד התביעה החוקר מר יורם גלאי מיום 28/7/15 מתשובותיו של העד עולה כי הוא מתייחס 66 חשבוניות שיצאו. העד מתייחס להוצאת חשבוניות ולהיותן כוזבות. לא ניתן לקבוע בהסתמך על החלקים שהוצגו לעיוני שיש בתשובות אלו כדי להשמיט תשתית ראייתית אשר בהסתמך עליה ניתנו החלטות מעצר קודמות.

עילת המעצר לא השתנתה. חלוף הזמן אינו מעלים את המסוכנות. אומנם, לאחר סיומן של ראיות התביעה פוחת החשש לשיבוש הליכי משפט עם זאת ככל שההליך מתקרב לסופו גובר החשש להימלטות מאימת הדין.

העונש הצפוי בגין עבירות בהיקף זה משמעותי וככל שהדין מתקרב לסופו הופכת האפשרות לענישה קרובה יותר מבחינת רצף הזמן.

אשר למצבו הרפואי של המשיב - מצב זה ידוע לבית המשפט ובגינו נקצבים ימי הדיונים לקצרים מימים מלאים. המצב הרפואי עמד כשיקול מרכזי בעת שחרורו של המשיב ובעת קביעתן של תנאי שחרור. לא ניתן לומר כי חלוף הזמן מאז שוחרר המשיב, וחלוף הזמן מאז הוקלו התנאים בחודש אוגוסט, מצדי שלעצמו ביטול התנאים. לא הוגשו מסמכים רפואיים המצביעים על החמרה נוספת במצבו של המשיב המצדיק שינוי בנקודת האיזון.

בעיתוי הנוכחי לא הוצג מקום תעסוקה קונקרטי ועל כן הסרת התנאים משמעותה החזרתו של המשיב לשגרת חייו ולחופש מלא. בקשה כזו אינה מתיישבת עם הסיכון הנשקף, גם לא בעיתוי הנוכחי.

מובן כי המשיב יכול לצאת לצורכי טיפול רפואי. הגשת בקשות בעניין זה אינה פוגעת בזכויותיו באופן בלתי מידתי.

לא הוצג טעם של ממש שיכול להצדיק הקלה משמעותית בתנאים.

לפנים משורת הדין, אתיר שעות התאווירות נוספות בשעות אחר הצהרים כך שהמשיב יוכל לצאת להתאווירות נוספת בליווי ופיקוח של אחד המפקחים שאושרו גם בין השעות 16:00 ועד 18:00.

מאחר וקיימות עתה שעות התאווורות מרובות, ישתדל המשיב לתאם את הטיפולים הרפואיים כך שיהיו במסגרת אותן שעות.

ניתנה והודעה היום י' כסלו תשע"ו, 22/11/2015 במעמד הנוכחים.

נעה תבור , שופטת